

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Endringer i Lov af 1ste April 1887 om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 313—14).

Der var ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sættes under Forhandling.

**Finansministeren** (Estrup): Den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) udtalte ved Sagens første Behandling nogen Tvivl om, hvorvidt Anvendelsen af den saakaldte Prøvetager i alle Tilfælde vilde give et paalideligt Resultat. Jeg lovede dengang nærmere at lade undersøge Sagen, og der er nu blevet anstillet en foreløbig Undersøgelse, idet man har indhentet Erklæringer fra dem, der kjende denne Prøvetager, som jo i længere Tid har været i Brug her i Landet. Erklæringerne gaa ud paa, at der ikke er nogen Grund til Frygt for, at den skulde kunde give vildeledende Angivelser om Spiritusstyrken. Jeg skal dertil føie, at dersom det skulde vise sig, at den Prøvetager, som hidtil har været benyttet, skulde tilstede Misbrug derved, at den Spiritus, der er løbet ind deri, lod sig opvarme, som det ærede Medlem angiver, og derved tabte noget af sin Styrke, vilde det være meget let at forebygge dette ved at give den en anden Konstruktion, som ikke tillod en saadan Opvarmning af Spiritusen. I det Hele skal jeg gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget jo kun gaar ud paa at give en Bemyndigelse til Anvendelse af Prøvetageren, og at altsaa Administrationen til enhver Tid har det i sin Haand at forebygge Misbrug af Apparatet ved hensigtsmæssige Forandringer ved det.

**Formanden:** Jeg meddeler, at det Medlem af Thinget, der har foranlediget den Udtalelse af den ærede Minister, som vi nu have hørt, nemlig den 6te Landsthingsmand for 6te Kreds, W. Petersen, har anmeldt Forsald til Mødet i Dag, og har saaledes ikke kunnet være tilstede her.

**Tvede:** Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne lille Sag, er det for at forklare, hvorfor jeg ikke har til denne Behandling stillet Endringsforslag. Skjøndt jeg vil anse det for ønskeligt, om en Forandring i Lovforslaget kunde finde Sted, og jeg har det Haab, at den høitærede Minister ikke kan have Noget mod en saadan Endring. Lovforslagets § 1 bemyndiger jo Toldbestyrelsen til at anbringe en anden Sort Maaler til Brug ved Udbyttebestatningen end den, der er fastsat i Loven af 1ste April 1887, men denne Bemyndigelse er indskrænket til saadanne Brænderier, hvor den sidstnævnte Maaler ikke kan bruges. Det beror paa Toldbestyrelsen, hvorvidt den vil give en saadan Tilbedelse, som Lovforslaget hjemler, og derfor mener jeg, at man kunde uden Skade undvære den Indskrænkning i Bemyndigelsen, som dette Lovforslag giver. Grunden til, at jeg kunde ønske, at altsaa Toldbestyrelsen havde en større Myndighed end Forslaget her tillægger den, er den, at den Spiritusmaaler, som er gjældende ifølge Loven af 1ste April 1887, har en Tolerance af 2 pCt., det vil sige, at den paa et Sted maa vise 1 pCt. feil øpøster, og paa et andet Sted 1 pCt. feil nedøster, saaledes, at den hos to Konkurrenter kan vise en Difference, som Loven tillæder, af 2 pCt. For Dieblisset, hvor Staten ikke er mere end 18 Dre, spiller det ikke saa overordentlig stor en Rolle, men dersom det andet Lovforslag føres igjennem om en høiere Brændevinsafgift, vil det faae en meget betydelig Indflydelse. Det vil paa et Brænderi, som producerer aarlig 1 Million Potter, kunne give en Avance for den Ene af c. 5000 Kr. og for den Anden et Tab af c. 5000 Kr. om Aaret. Disse to Konkurrenter kunne altsaa blive stillede saaledes, at der bliver en Forskjel paa 10,000 Kr. paa den Afgift, de have at svare af det samme Kvantum. Nu føler jeg mig forvisset om, at dersom man vinder den Erfaring, at der kan være eller er en saa stor Misvisning tilstede, vil Toldbestyrelsen tillade Anbringelsen af en af de i dette Lovforslag nævnte Maalere eller at optage Spriten i Beholdere, saaledes som ogsaa her omtalt. Efter det foreliggende Lovforslag har jeg jo Grund til at tro, at denne saakaldte Prøvetager er endnu nøiagtigere end det andet Instrument, eftersom her ikke er forbeholdt Ret til nogen som helst Unøiagtighed. Her gaar man ud fra, at den Prøvetageren viser, er fuldstændig rigtig. Men ved det andet automatisk graderende Apparat har man Følelsen af, at det ikke kan være saa godt, og der tages derfor det For-